

Kommuner m.fl.

(Erstatter tidligere orienteringsbrev af 17. januar 2012)

Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K
Tlf. 35 28 81 00
Fax 35 36 24 11
ams@ams.dk
www.ams.dk
CVR nr. 55 56 85 10

19..december 2013

Andre aktører i sygedagpengeopfølgningen

Arbejdsmarkedsstyrelsen udsender hermed information om andre aktører i sygedagpengesager. Baggrunden er bl.a. principafgørelser, som Ankestyrelsen har udsendt i 2010 og 2011 om, at afgørelser om bortfald af retten til sygedagpenge, som anses for truffet af anden aktør, var ugyldige, jf. bilag 1. Ankestyrelsen har i 2011 også truffet afgørelser om, fra hvilket tidspunkt kommunens afgørelse kan få virkning fra.

Vores sag
2011-0007147
Vores ref.
ATH/LLE/CSK

Denne information erstatter det tidligere orienteringsbrev, der er udsendt den 17. januar 2012. I forhold til det tidligere orienteringsbrev er der som følge af Ankestyrelsens undersøgelse af kommunernes brug af anden aktør i sygedagpengeopfølgningen fra juli måned 2013 indsat en tilføjelse til pkt. 1 om kontrakter og henvisning til anden aktør.

Herudover er punkt 3.1. og pkt. 3.3. opdateret med henvisninger til Ankestyrelsens principafgørelser om, i hvilket omfang anden aktør/vikarer kan træffe afgørelse på sygedagpengeområdet. Bilag 1 er opdateret med resumé af disse afgørelser.

1. Regelgrundlaget

Med lov nr. 480 af 12. juni 2009 om en styrket beskæftigelsesrettet indsats over for sygemeldte m.fl. er der i sygedagpengeloven sket en række ændringer, som skal styrke den beskæftigelsesrettede indsats over for sygemeldte, herunder give mulighed for, at kommunerne kan overdrage visse myndighedsopgaver til anden aktør.

Før 6. juli 2009, hvor ovennævnte lov trådte i kraft, kunne kommunerne også bruge andre aktører i opfølgningen i sygedagpengesager, men kommunerne kunne ikke overdrage myndighedsopgaver til andre aktører.

De gældende regler findes i sygedagpengelovens § 19:

§ 19. Kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter denne lov, jf. dog stk. 2. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunen.

Stk. 2. Kommunen kan ikke overlade det til andre aktører at træffe afgørelse om retten til sygedagpenge efter denne lov.

Stk. 3. Kommunen kan overlade det til andre aktører at vurdere, om en person er helt eller delvis uarbejdsdygtig. Anden aktør kan dog kun træffe afgørelse herom, hvis aktøren og den sygemeldte er enige i vurderingen af hel eller delvis uarbejdsdygtighed.

Stk. 4. Hvis kommunen skønner, at flere aktører er næsten lige effektive i forhold til at bringe personen i ordinær beskæftigelse, skal den sygemeldte kunne vælge mellem disse aktører.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan indsatsen kan varetages af andre aktører, og om sagsbehandling, underretning til kommunen, klagefrister m.v.«

Kommunen kan således overlade til anden aktør at udføre opgaver og træffe afgørelser efter sygedagpengeloven. Det kan dog ikke overlades til anden aktør at træffe afgørelse om retten til sygedagpenge.

Kommunen har det overordnende ansvar for indsatsen og for, at lovgivningen overholdes. Kommunen har derfor pligt til at føre tilsyn med anden aktør.

Anden aktør kan:

- afholde og forpligte den sygemeldte til at møde til opfølgningssamtale
- træffe afgørelser om aktive tilbud og forpligte den sygemeldte til at deltage i indsatsen
- udarbejde opfølgningsplan
- inddrages i opfølgningsopgaver med fx at indhente oplysninger fra læger, vurdere sygemeldtes arbejdsevne, udarbejde ressourceprofil mv.

Anden aktør kan herudover træffe afgørelse om hel eller delvis uarbejdsdygtighed, forudsat at anden aktør og den sygemeldte er enige om vurderingen af hel eller delvis uarbejdsdygtighed. Hvis anden aktør og den sygemeldte ikke er enige om hel eller delvis uarbejdsdygtighed, skal kommunen inddrages og træffe afgørelse i sagen.

Når kommunen indgår en aftale eller en kontrakt med anden aktør, skal kommunen være opmærksom på, at det tydeligt fremgår, hvilke opgaver kommunen har overladt til anden aktør.

Herudover henvises der til bekendtgørelse nr. 1128 af 4. december 2012 om andre aktører med tilhørende vejledning.

Af bekendtgørelsen fremgår det blandt andet, at henvisningen af en sygemeldt til anden aktør skal være skriftlig, og den sygemeldte skal vejledes om muligheden for at klage over henvisningen.

2. Hvad betyder Ankestyrelsens principafgørelser?

2.1 *Kommuner med konkrete sager behandlet af Ankestyrelsen*

De konkrete sager, hvor Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har erklæret afgørelsen for ugyldig, er hjemvist til behandling i kommunen med henblik på at træffe afgørelse i sagerne.

En kommune, som har fået hjemvist sager, har pligt til dels at træffe afgørelse i de konkrete sager og til dels at genoptage alle øvrige sager i kommunen, hvor anden aktør uretmæssigt har truffet afgørelse om bortfald af retten til sygedagpenge. Kommunen skal således i disse sager sikre sig, at afgørelse om retten til sygedagpenge træffes af kommunen.

2.2 *Opfølgning i øvrige kommuner*

Kommuner, som anvender anden aktør, skal på baggrund af Ankestyrelsens afgørelser påse, at de ikke har overladt til anden aktør at træffe afgørelser om bortfald af retten til sygedagpenge. Skulle det være tilfældet, skal kommunen genoptage sagerne og træffe afgørelse.

2.3 *Hvordan skal kommunen behandle de sager, hvor anden aktør uretmæssigt har truffet en afgørelse om bortfald af sygedagpenge*

Kommunen skal informere borgeren om, at sagen er genoptaget med henblik på, at der træffes en afgørelse, der lever op til kravene i lovgivningen.

Kommunen skal i de enkelte sager sørge for, at der er de fornødne oplysninger med henblik på en stillingtagen til, at sagsfremstillingen er i orden, og at der er taget hensyn til de udtalelser, der er indhentet m.v., herunder at der er foretaget den nødvendige partshøring. Kommunen skal således sikre, at der er et tilstrækkeligt grundlag til, at der kan træffes en afgørelse. Sagsakter fra anden aktør kan indgå i kommunens behandling af sagen.

En afgørelse fra Beskæftigelsesankenævnet om, at anden aktør har truffet en ugyldig afgørelse, betyder ikke i sig selv, at kommunen skal genoptage udbetalingen af sygedagpenge. Det beror således på en konkret vurdering i den enkelte sag, om der er ret til en ydelse.

Når kommunen har truffet en afgørelse, gælder generelt, at borgeren skal have meddelelse om afgørelsen, og at afgørelsen skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang.

2.4 *Kommunen vurderer sagen anderledes end anden aktør og træffer afgørelse om ret til sygedagpenge*

Fører kommunens behandling af sagen til, at der træffes afgørelse om, at borgeren havde ret til sygedagpenge, skal kommunen samtidig træffe afgørelse om hvilken periode, der skal udbetales sygedagpenge for, herunder om

den pågældende fortsat er berettiget til sygedagpenge, evt. med fradrag af udbetalt kontanthjælp.

For sygemeldte, der fortsat har ret til sygedagpenge, skal der iværksættes opfølgning med samtaler mv.

I de sager, hvor der skal udbetales en ydelse, skal det ske hurtigst muligt.

2.5 Kommunen vurderer i lighed med anden aktør, at der ikke er ret til sygedagpenge

Det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelser om andre aktørers adgang til at træffe afgørelser om ret til sygedagpenge, at kommunen også skal træffe afgørelse om, fra hvilket tidspunkt afgørelsen om den manglende ret til sygedagpenge skal have virkning. Om der skal ske efterbetaling vil bl.a. afhænge af, efter hvilken bestemmelse udbetalingen af sygedagpenge er opført. Efterbetaling forudsætter, at betingelserne for udbetaling af sygedagpenge i øvrigt er opfyldt.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs afgørelse tager udgangspunkt i, at en bebyrdende forvaltningsakt (dvs. en afgørelse om ophør af sygedagpenge) normalt ikke kan tillægges tilbagevirkende kraft, medmindre der er hjemmel til det.

Der kan i nedenstående fire forskellige situationer oplyses følgende om hjemlen til at tillægge en bebyrdende forvaltningsakt hel eller delvis tilbagevirkende kraft:

2.5.1 Når udbetalingen af sygedagpenge er standset på grund af sygemeldtes manglende medvirken

En hjemmel til at tillægge en bebyrdende forvaltningsakt hel eller delvis tilbagevirkende kraft findes i sygedagpengelovens § 21, stk. 3, der omhandler tilfælde, hvor retten til sygedagpenge er bortfaldet efter § 21, stk. 1, jf. stk. 2. Det vil sige tilfælde, hvor udbetalingen af sygedagpenge bortfalder, fordi den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning, fordi den sygemeldte mod lægens opfordring afviser at lade sig indlægge på sygehus eller modtage nødvendig lægebehandling eller deltage i hensigtsmæssig optræning, eller fordi den sygemeldte ved sin adfærd forhæler helbredelsen. I denne situation bortfalder retten til sygedagpenge fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte fx uden rimelig grund undlader at medvirke i kommunens opfølgning. Der skal derfor ikke ske efterbetaling.

2.5.2. Når udbetalingen af sygedagpenge er standset efter varighedsbegrænsningen eller udløb af en forlængelsesperiode og borgeren vidste eller burde vide dette

En hjemmel til at tillægge en bebyrdende forvaltningsakt hel eller delvis tilbagevirkende kraft findes desuden i de varigheds- og forlængelsesperioder,

der er fastsat i sygedagpengelovens §§ 24, 25, 27, stk. 1, og § 29. Det drejer sig om bestemmelserne om, at udbetalingen af sygedagpenge som udgangspunkt standser, når der er udbetalt sygedagpenge i mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder eller i mere end 26 uger i de 12 forudgående kalendermåneder, hvis der er tale om førtidspensionister eller personer, der har nået alderen for folkepension. Det drejer sig endvidere om udbetalingen af sygedagpenge i de tilfælde, hvor der er forlænget ud over varighedsbegrænsningen, og hvor denne forlængelsesperiode udløber.

Når udbetalingen af sygedagpenge standses ved udgangen af disse perioder, har borgeren ikke en berettiget forventning om at kunne få sygedagpenge i længere tid, end disse bestemmelser giver mulighed for, og der er således ikke grundlag for efterbetaling. Det er dog en betingelse, at borgeren vidste eller burde vide dette, jf. Ankestyrelsens principafgørelse nr. 182-11.

182-11:

”En kommunes afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpenge blev ophævet som ugyldig, fordi den var truffet af anden aktør. Dette medførte ikke i sig selv, at borgeren havde ret til sygedagpenge under sagens fornyede behandling i kommunen. Den nye afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpenge kunne meddeles med tilbagevirkende kraft, fordi borgeren forud for afgørelsen vidste eller burde vide, at hun ikke længere var berettiget til sygedagpenge. Hun havde dermed ikke en berettiget forventning om fortsat at få udbetalt sygedagpenge. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at borgeren forud for ophøret, i kraft af parthøringsbrevet fra anden aktør, havde en faktisk viden om, at retten til sygedagpenge ville ophøre.”

2.5.3. Når udbetalingen af sygedagpenge er standset inden varighedsbegrænsningen eller midt i en af forlængelsesperioderne

Vedrører afgørelsen et sygedagpengestop i en varigheds- eller forlængelsesperiode, kan der kun blive tale om efterbetaling indtil den pågældendes sygedagpengeperiode udløber, da der ikke er en klar hjemmel til at standse udbetalingen af sygedagpenge med tilbagevirkende kraft midt i perioderne. Hvis sygedagpengene standses i 52-ugersperioden efter sygedagpengelovens § 24 eller i 26-ugersperioden efter sygedagpengelovens § 25 eller i en af forlængelsesperioderne efter § 27, stk. 1, nr. 2-4 eller § 29, skal der således udbetales sygedagpenge indtil periodernes udløb. Det betyder, at hvis sygedagpengene standses, fx fordi det alligevel ikke var muligt at foretage afklarende foranstaltninger, så er der ikke i forlængelsesbestemmelserne hjemmel til, at ydelsen ophører, før udløbet af forlængelsesperioden.

Når efterbetalingen af sygedagpengene derefter standses, skal der tages stilling til eventuel forlængelse efter lovens § 27, stk. 1, eller § 29. Er der grundlag for forlængelse, skal udbetaling af sygedagpenge ske, indtil der ikke længere er grundlag for forlængelse.

Det bemærkes, at hvis der ikke gælder en periodeafgrænsning, har afgørelsen virkning, indtil kommunen træffer en afgørelse. Dette gælder dog – som i øvrigt - ikke, hvis personen er omfattet af § 7 eller af § 21, stk.3.

2.5.4. Når efterbetaling af sygedagpenge er standset, fordi sygemeldte anses for at være arbejdsdygtig

En afgørelse efter lovens § 7, hvorefter kommunen anser sygemeldte for at være arbejdsdygtig på samme tidspunkt som i den tidligere ugyldige afgørelse, er tilstrækkelig klar hjemmel til, at sygedagpengene kan standses med tilbagevirkende kraft. Det betyder, at sygedagpengene vil ophøre fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af sygdom og dermed ikke opfylder den generelle betingelse om uarbejdsdygtighed for at modtage sygedagpenge. Det gælder på et hvilket som helst tidspunkt i et sygdomsforløb.

Det er dog en betingelse, at borgeren forud for ophøret vidste eller burde vide, at retten til sygedagpenge ville ophøre, jf. Ankestyrelsens principafgørelser nr. 181-11 og 183-11.

181-11

” En ugyldig afgørelse om ophør af sygedagpenge medførte ikke, at borgeren havde ret til sygedagpenge frem til det tidspunkt, hvor hun modtog meddelelsen om kommunens nye afgørelse.

Den nye afgørelse om ophør af sygedagpenge kunne meddeles med tilbagevirkende kraft, fordi borgeren forud for afgørelsen vidste eller burde vide, at hun ikke længere var uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Hun havde dermed ikke en berettiget forventning om fortsat at få udbetalt sygedagpenge.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at borgeren selv havde raskmeldt sig.”

183-11

”En afgørelse om ophør af sygedagpenge var først meddelt borgeren efter datoen for ophør af udbetalingen af sygedagpenge. Dette medførte ikke, at borgeren havde ret til sygedagpenge frem til meddelelsen om afgørelsen.

Afgørelsen om ophør af sygedagpenge kunne meddeles med tilbagevirkende kraft, fordi borgeren forud for afgørelsen vidste eller burde vide, at han ikke længere var uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Han havde dermed ikke en berettiget forventning om fortsat at få udbetalt sygedagpenge.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at borgeren forud for ophøret, i kraft af opfølgningssamtale og partshøring, var bekendt med, at retten til sygedagpenge ville ophøre.”

3. Kommunernes brug af anden aktør på sygedagpengeområdet

De principafgørelser, Ankestyrelsen har truffet, er konkrete, dvs. de er resultatet af Ankestyrelsens konkrete vurdering af alle de faktiske forhold, som har foreligget i de enkelte tilfælde. Afgørelserne har imidlertid givet anled-

ning til nogle generelle spørgsmål om kommunernes brug af anden aktør og vikarer i relation til myndighedsafgørelser.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har i den anledning rådført sig med Kammeradvokaten. På den baggrund kan styrelsen give nedenstående vejledning. Samtidig skal styrelsen dog understrege, at det er kommunerne, der administrerer området og dermed også kommunerne, der har ansvaret for at tilrettelægge administrationen af området efter lovgivningen.

3.1. Kan vikarer træffe myndighedsafgørelser?

Et af de spørgsmål, der er rejst, er, om en vikar, som en kommune har hyret fra et vikarbureau, kan træffe myndighedsafgørelser, som ikke uden lovhjemmel kan delegeres til private.

Der er ikke i sygedagpengeloven eller beskæftigelseslovgivningen fastsat regler om, hvilket personale kommunerne skal anvende til administrationen, herunder når der skal træffes myndighedsafgørelser.

Det er Arbejdsmarkedsstyrelsens opfattelse, at der i disse sager er tale om en vikaransættelse og dermed ikke om opgavevaretagelse af anden aktør, hvis der forligger en aftale om, at vikarer i en periode skal indgå i kommunens medarbejderstab på samme vilkår som andre ansatte.

Afgørende er således, at der forligger en entydig vikaraftale, og at den/de pågældende vikar/vikarer er underlagt kommunens og ikke vikarbureauets instruktionsbeføjelse. Endvidere skal det klart fremgå af de afgørelsesbreve, som vedkommende underskriver, at afgørelsen er truffet af kommunen. Det skal således fremstå fuldstændig klart for borgeren, at afgørelsen er truffet af myndigheden – dvs. kommunen.

Derfor gælder også - som for kommunens andre ansatte - at kommunen skal sikre, at:

- vikaren har de nødvendige kompetencer til at udføre opgaven
- vikaren er instrueret i de krav til sagsbehandlingen, som kommunen stiller og de hensyn, der skal lægges vægt på, når afgørelsen skal træffes.

Det er Arbejdsmarkedsstyrelsens vurdering, at det ikke i sig selv er afgørende for, om der er tale om delegation til private, at kommunen har aftalt med vikarbureauet, at den eller de medarbejdere, som indgår i kommunens medarbejderstab som vikar/vikarer, skal behandle en nærmere angivet sagsmængde, og at afregningen mellem kommunen og vikarbureauet er afhængig af den aftalte sagsmængde. Dog skal det i disse tilfælde sikres, at vikarbureauet ikke på nogen måde er inddraget helt eller delvist i sagsbehandlingen, og at den valgte betalingsform til vikarbureauet ikke har indflydelse på kvaliteten af sagsbehandlingen i kommunen.

Styrelsen skal på den baggrund anbefale, at det i givet fald klart fremgår af kontrakten, at det er kommunen, som fastsætter retningslinjerne for sagsbehandlingen i de enkelte sager.

Det er endvidere styrelsens opfattelse, at det forhold, at en kommune har udlagt opgaver til en anden aktør efter sygedagpengelovens § 19, ikke i sig selv afskærer kommunen fra at indgå vikaraftale med denne aktør. Afgørende er dog bl.a. – som nævnt ovenfor – at det helt klart af aftalen fremgår, at de pågældende personer er ansat som vikarer, og at der dermed ikke er tale om en opgavevaretagelse, som vikarerne udøver på en anden aktørs vegne.

For at sikre, at der i en sådan situation ikke opstår mistanke om forsøg på omgåelse af forbuddet mod at uddelegere afgørelser om retten til sygedagpenge eller problemer med bl.a. habilitet, anbefaler Arbejdsmarkedsstyrelsen, at de pågældende vikarer, kommer fra en anden afdeling/division af virksomheden end den, som har fået udlagt opgaver, og at vikarvirksomheden i øvrigt er klart adskilt fra den del af virksomheden, der på det pågældende område udfører opgaver som anden aktør.

Der må således på ingen måde være personsammenfald mellem de personer, der udfører opgaver som anden aktør, og vikarerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.

Ankestyrelsen har i principafgørelse nr. 186-11 vurderet, at der i den konkrete sag forelå en entydig vikaraftale, og at afgørelsen om retten til sygedagpenge, der var truffet af en vikar, derfor måtte anses for truffet af kommunen.

Ankestyrelsen har i principafgørelserne 162-11 vurderet, at en aftale mellem en kommune og et privat vikar bureau indeholdt en aftale om opgavevaretagelse, og at vikaraftalen ikke fremtrådte som en entydig vikaraftale om at levere vikarer, der skulle indgå i kommunens medarbejderstab på samme vilkår, som kommunens ansatte. Se evt. også principafgørelse 227-12.

I principafgørelse 228-11 har ankestyrelsen endvidere vurderet, at en genvurdering af en sag i forbindelse med en klage over kommunens afgørelse om stop for udbetaling af sygedagpenge, ikke kunne foretages af en vikar, der måtte betragtes som anden aktør.

Der henvises til bilag 1.

3.2. Kan en (deltids)ansat medarbejder, der også arbejder hos anden aktør, træffe myndighedsafgørelser?

Et andet spørgsmål, der er rejst, er, om en (deltids)ansat kommunal medarbejder kan træffe myndighedsafgørelser, når vedkommende samtidig er ansat hos anden aktør, der udfører opgaver for kommunen.

Der er ikke fastsat generelle regler om, at (deltids)ansatte i en kommune ikke må træffe myndighedsafgørelser, når personen samtidig har andet arbejde uden for kommunen. Der er heller ikke retspraksis, som tager stilling til spørgsmålet.

Hvis en deltidsansat medarbejder samtidig arbejder hos en anden aktør, som kommunen har udlagt opgaver til på sygedagpengeområdet, er risikoen for, at konstruktionen betragtes som en omgåelse af forbuddet mod uddelegering af myndighedsafgørelsen særlig stor.

Samtidig kan en sådan konstruktion medføre situationer, hvor der kan opstå problemer med speciel inhabilitet. Ved speciel inhabilitet forstås en interesse hos en person, som udøver kompetence på vegne af en forvaltningsmyndighed, der bevirker, at den pågældende er afskåret fra at deltage i forvaltningsmyndighedens behandling af en bestemt sag. Foreligger der speciel inhabilitet, er den pågældende afskåret fra at deltage i forvaltningsmyndighedens behandling af en bestemt sag, jf. forvaltningslovens § 3.

Har en medarbejder hos en privat aktør varetaget sagsforberedelsen og udarbejdet en konkret sagsfremstilling til kommunen, må det forventes, at vedkommende vil føle sig bundet heraf. Det må derfor antages, at pågældende er inhabil efter forvaltningslovens § 3, stk. 5, og derfor ikke kan træffe afgørelse som ansat i kommunen.

For at undgå, at der opstår spørgsmål om omgåelse af reglerne eller inhabilitet, skal styrelsen anbefale, at kommunen ved behandling af sygedagpengesager helt undlader at benytte (deltids)ansatte, som samtidig udfører opgaver for en anden aktør, som kommunen har udlagt opgaver til på sygedagpengeområdet.

3.3. Kan anden aktør bidrage til sagsforberedelsen forud for kommunens afgørelse om retten til sygedagpenge?

Der er ikke i sygedagpengeloven, i forarbejderne til loven eller i lovgivningen i øvrigt taget stilling til, i hvilket omfang anden aktør kan bidrage til sagsforberedelsen forud for kommunens afgørelse om retten til sygedagpenge. Der foreligger heller ikke praksis, som tager stilling til spørgsmålet.

Det fremgår af sygedagpengelovens § 19, stk. 2, at det alene er kommunen, der kan træffe afgørelse om retten til sygedagpenge. Af lovbemærkningerne fremgår, at anden aktør bl.a. kan indhente oplysninger fra læger, vurdere arbejdsevnen og udarbejde ressourceprofil.

Det er Arbejdsmarkedsstyrelsens opfattelse, at kravet om, at afgørelser om ret til sygedagpenge skal træffes af kommunen, ikke udelukker, at anden aktør kan foretage en række sagsforberedelseskridt.

Det betyder bl.a., at anden aktør kan oplyse og beskrive sagen samt udarbejde en skriftlig sagsfremstilling. Når det drejer sig om partshøring og udarbejdelse af indstilling til afgørelser, er det imidlertid styrelsens opfattelse, at det er kommunen, der skal udføre disse opgaver. Ankestyrelsen har i principafgørelse 41-11 truffet afgørelse om, at kommunen ikke kan overlade det til anden aktør at lave indstilling til afgørelse om retten til sygedagpenge eller foretage partshøring forud for afgørelsen. Der henvises til bilag 1.

Når kommunen har modtaget sagsmaterialet fra anden aktør, skal kommunen selvstændigt tage stilling til, om der er de fornødne oplysninger i sagen, om sagsfremstillingen er i orden, om der er taget hensyn til de udtalelser, der er indhentet mv. Herefter kan kommunen partshøre og træffe afgørelse.

Det er kommunens ansvar at sikre, at opgavevaretagelsen foregår forsvarligt. Derfor kan det være hensigtsmæssigt, at der foreligger en sagsbehandlingsinstruks, som anden aktør skal følge i sin opgavevaretagelse.

Med venlig hilsen

Marie Hansen
Direktør

/Jens Erik Zebis
Kontorchef

Bilag 1.

Resumé af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 105 - 10:

En afgørelse om retten til sygedagpenge var ugyldig, da den måtte anses for truffet af anden aktør.

Medarbejdere ansat i et privat firma, der udførte arbejde for en kommune i forbindelse med opfølgningsindsatsen over for modtagere af sygedagpenge, måtte anses for at være anden aktør i henhold til reglerne om anden aktør i sygedagpengeloven.

Det forhold, at kommunen under opgavevaretagelsen havde ansvaret for indsatsen og ansvaret for, at lovgivningen kunne opfyldes samt pligt til at føre tilsyn med, hvordan opgaven blev løst, medførte ikke en ændret vurdering af, at det private firma i varetagelsen af opgaven var at betragte som anden aktør.

Beskæftigelsesudvalget lagde ved afgørelsen vægt på, at overdragelse af myndighedsopgaver til private virksomheder kræver klar lovhjemmel.

Resumé af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 107 - 10:

En afgørelse om retten til sygedagpenge var ugyldig, da den måtte anses for at være truffet af anden aktør.

Beskæftigelsesudvalget lagde vægt på aftalen, der var indgået mellem det private firma og kommunen om opgavevaretagelsen. Det fremgik heraf, at der afregnedes med firmaet for tilgåede sager for hver periode.

Beskæftigelsesudvalget fandt ikke, at det forhold, at konsulentfirmaet stillede vikarer til rådighed, eller at selve opfølgningssamtalerne foregik på jobcentret, medførte en ændret vurdering af, at afgørelsen om retten til sygedagpenge var truffet af anden aktør. Dette understøttedes også af, at afgørelsen var underskrevet af det private firma.

Beskæftigelsesudvalget lagde ved afgørelsen endvidere vægt på, at overdragelse af myndighedsopgaver til private virksomheder kræver klar lovhjemmel.

Resumé af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 108 - 10:

En afgørelse om retten til sygedagpenge var ugyldig, da den måtte anses for at være truffet af anden aktør.

En tilføjelse i en vikarkontrakt mellem en kommune og et privat firma om, at en medarbejder i firmaet skulle ansættes af kommunen i 2 timer ugentligt til varetagelse af egentlige myndighedsopgaver i sager om sygedagpenge, måtte anses for at være en omgåelse af reglerne om, at anden aktør ikke kunne træffe afgørelse om retten til sygedagpenge.

Beskæftigelsesudvalget lagde vægt på, at ansættelsen i kommunen havde tæt sammenhæng med aftalen med det private firma, og at det reelt var den samme medarbejder, som firmaet havde i sit team, der varetog opfølgningen og traf afgørelse om retten til sygedagpenge, uanset at en mindre del af medarbejderens løn udbetaltes direkte af kommunen til medarbejderen, medens resten af lønnen afregnedes af det private firma.

Beskæftigelsesudvalget lagde endvidere vægt på, at overdragelse af myndighedsopgaver til private virksomheder kræver klar lovhjemmel.

Resumé af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 122-10:

En afgørelse om retten til sygedagpenge var ugyldig, da den måtte anses for truffet af anden aktør.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at det private firma X havde indgået kontrakt med A Kommune, og at vikarerne, der traf afgørelse om retten til sygedagpenge, reelt udførte arbejdet for X som led i opfyldelsen af dette firmas kontrakt med A Kommune og derfor ikke kunne betragtes som en del af kommunen.

Beskæftigelsesudvalget fandt endvidere, at uanset de 4 konsulenter fra X sad i kommunens lokaler, og at A Kommune under opgavevaretagelsen havde ansvaret for indsatsen og ansvaret for, at lovgivningen kunne opfyldes samt pligt til at føre tilsyn med, hvordan opgaven blev løst, så udførte konsulenterne arbejdet på vegne af X, da det var dette firma, som havde indgået kontrakten med kommunen om opgavevaretagelsen.

Firmaet X måtte derfor betragtes som anden aktør, og A Kommune havde ikke haft hjemmel til at uddelegere sin kompetence til at træffe afgørelse om retten til sygedagpenge til X.

Resumé af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 226 – 10:

En afgørelse om retten til sygedagpenge var ugyldig, da den blev anset for truffet af anden aktør.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at det i sagen var afgørende, om den indgåede aftale mellem kommunen og firma X var en aftale om varetagelse af sagsbehandlingen af de omhandlede sygedagpengesager – dvs. om opgavevaretagelsen – eller blot en aftale om at levere vikarer, der skulle udføre arbejdet ved i en periode at indgå i kommunens medarbejderstab på samme vilkår som andre ansatte.

Firma X skulle efter aftalen yde socialfaglig vikarbistand til kommunen til udførelse af specifikke vikaropgaver, der skulle stilles 4-6 vikarer til rådighed, og de skulle arbejde under daglig ledelse af kommunens afdelingsleder for sygedagpenge og indgik i relevante mødesammenhænge med de øvrige medarbejdere på jobcentret. De omhandlede sygedagpengesager skulle efter aftalen overdrages til firma X, hvorefter udredningen kunne påbegyndes, og der skulle udredes et fast antal sager inden for en fastsat periode.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at der ikke var tale om en aftale, der entydigt var en opgavevaretagelsesaftale eller entydigt en vikaraftale. Beskæftigelsesudvalget tillagde det dog afgørende betydning, at sagerne blev overdraget til det private firma. Dermed havde firmaet reelt påtaget sig forpligtelsen til at sagsbehandle sagerne, og firmaets ”vikarer”, der traf afgørelse om retten til sygedagpenge, udførte reelt arbejdet for firmaet som led i opfyldelsen af firmaets aftale om opgavevaretagelsen. Aftalen mellem firmaet og kommunen kunne derfor ikke anses for en vikaraftale.

Resumé af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 41 – 11

Den mulighed for delegation af kompetence til anden aktør, som fremgår af sygedagpenge-loven, omfatter ikke indstilling til afgørelse om retten til sygedagpenge eller partshøring forud for denne afgørelse.

Disse to sagsbehandlingsskridt er efter Beskæftigelsesudvalgets opfattelse en så integreret del af afgørelsen om retten til ydelsen, at de er omfattet af delegationsforbuddet i sygedagpenge-loven.

Kommunens og nævnets afgørelser var ugyldige, fordi retsvirkningen af anden aktørs manglende kompetence er ugyldighed.

Resumé af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 162 – 11

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at en vikaraftale, som var indgået mellem et privat vikarbureau og en kommune, og som indeholdt aftale om socialfaglig sagsbehandling, måtte anses som en aftale om opgavevaretagelsen. Kommunen kunne derfor ikke uddelegere kompetencen til at træffe afgørelse om retten til sygedagpenge til vikaren fra bureauet, der også havde udført udredningen i sygedagpengesagen. Afgørelsen var derfor ugyldig.

Vikaraftalen var iværksat som en af indsatsområderne omfattet af en partnerskabsaftale mellem kommunen og en anden afdeling fra samme koncern som vikarbureauet. Beskæftigelsesudvalget fandt, at vikaraftalen var kædet sammen med partnerskabsaftalen på en sådan måde, at vikaraftalen ikke fremtrådte som en entydig vikaraftale om at levere vikarer, der skulle udføre arbejdet ved at indgå i kommunens medarbejderstab på samme vilkår som kommunens ansatte.

Resumé af ankestyrelsens principafgørelse nr. 185-11

En afgørelse om retten til sygedagpenge var ugyldig, da den måtte anses for truffet af anden aktør.

Kommunen havde indgået en samarbejdsaftale med et datterselskab i en privat koncern efter no cure co pay-princippet om reduktion af udgifterne til sygedagpenge. Koncernen havde indgået en rammeaftale med et vikarbureau. Vikaren, der havde truffet afgørelse om ret til sygedagpenge, var rekvireret af datterselskabet i henhold til denne vikarrammeaftale, som var det eneste grundlag for vikarens arbejde i kommunen.

Beskæftigelsesudvalget fandt, at aftalegrundlaget ikke var en entydig vikaraftale. Udvalget lagde vægt på, at vikarrammeaftalen var indgået af den private koncern og vikarbureauet, at datterselskabet i koncernen rekvirerede vikarer i henhold til denne aftale, og at det eneste aftalegrundlag mellem datterselskabet og kommunen var samarbejdsaftalen. Vikarens arbejde måtte anses for udført for datterselskabet som led i dennes forpligtelser i henhold til samarbejdsaftalen med kommunen. Datterselskabet måtte anses som anden aktør.

Resumé af ankestyrelsens principafgørelse nr. 186-11:

En afgørelse om retten til sygedagpenge var gyldig, da den måtte anses for truffet af kommunen.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at en vikaraftale mellem kommunen og et vikarbureau var en entydig vikaraftale, hvori der ikke var tale om overdragelse af opgavevaretagelse fra kommunen til vikarbureauet. Vikaren, der i sagen havde truffet afgørelse om retten til sygedagpenge, havde derfor truffet afgørelsen på kommunens vegne som en kommunalt ansat vikar.

Kommunen havde også indgået en samarbejdsaftale efter no cure no pay-princippet med et privat firma om reduktion af udgifterne til sygedagpenge. Denne aftale var indgået senere end vikaraftalen.

Resumé af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 228 – 11

En kommunalt ansat sagsbehandler havde truffet afgørelse om stop for udbetaling af sygedagpenge. En vikar, der måtte betragtes som anden aktør, fastholdt afgørelsen ved genvurderingen efter ansøgers klage. Genvurderingen var derfor ugyldig, og kommunen skulle foretage en ny genvurdering af afgørelsen.

Når der klages over en afgørelse, skal den myndighed, der har truffet afgørelsen, foretage en genvurdering.

Genvurdering indebærer en stillingtagen til sagens omstændigheder og er en konstatering af, hvad der skal være ret for borgeren. Genvurderingen er derfor at betragte som en del af det at træffe afgørelse om retten til ydelsen. Genvurderingen er derfor omfattet af forbuddet mod delegation af kompetencen til at træffe afgørelse om retten til sygedagpenge.

Resumé af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 227 – 12

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at en projektaftale mellem et privat firma og en kommune indeholdt aftale om opgavevaretagelse.

Konsulenten fra det private firma udførte arbejdet for det private firma som led i firmaets aftale med kommunen. Der forelå ingen vikaraftale, der godtgjorde, at kommunen havde lejet vikarer, der skulle indgå i kommunens medarbejderstab på samme vilkår som kommunens andre ansatte.

Kommunen havde derfor ikke været berettiget til at uddelegere kompetencen til at træffe afgørelse om retten til sygedagpenge til konsulenten fra det private firma.